

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska

w sprawie ze skargi B.H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
akt VI S 519/23,

na skutek zażalenia B.H. na postanowienie Sądu Najwyższego
z 25 lipca 2024 r. w sprawie o sygn. akt I NSP 247/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 5 września 2024 r.

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 lipca 2024 r., I NSP 247/24, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku B.H (dalej: Skarżącego) o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 1) oraz odrzucił skargę Skarżącego na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI S519/23 (pkt 2).

Pismem z 23 sierpnia 2024 r. (data nadania w placówce pocztowej) Skarżący wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lipca 2024 r., I NSP 247/24, domagając się jego uchylecia i zasądzenia odszkodowania z tytułu przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie Skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

M.L.

[ms]